

Sygn. akt V KK 473/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **M.M.**,

skazanego z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 20 października 2021 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w M.

z dnia 10 maja 2021 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok w części co do braku rozstrzygnięcia o
środku karnym zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów
mechanicznych (art. 42 § 1a pkt 2 k.k.) i w tym zakresie sprawę
przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
M..**

UZASADNIENIE

M.M. wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 10 maja 2021 r., sygn. akt II K (...), został uznany za winnego tego, że w dniu 17 maja 2020 roku w miejscowości S. na drodze (...), prowadził samochód osobowy marki R. o nr rej. (...), pomimo

dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, orzeczonego przez Sąd Rejonowy w M. o sygn. akt II K (...), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, przed upływem 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, orzeczonej za umyślne przestępstwa tego samego rodzaju, na mocy prawomocnego wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy w M. z dnia 28 listopada 2012 roku, w sprawie o sygn. II K (...), skazującego go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, następnie objętym wyrokiem łącznym wydanym przez Sąd Rejonowy w M. z dnia 25 lutego 2015 roku o sygn. akt II K (...) na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 23 sierpnia 2015 roku do 14 lutego 2020 roku,

tj. występku z art. 244 k.k. w zw. z 64 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez którąkolwiek ze stron i uprawomocnił się w dniu 18 maja 2021 r.

Pismem z dnia 17 września 2021 r. kasację na niekorzyść skazanego od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny, który sformułował zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia art. 42 § 1a pkt 2 k.k., poprzez nieorzeczenie wobec M.M., któremu przypisano popełnienie przestępstwa z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., polegającego na niestosowaniu się do orzeczonego przez sąd zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, podczas gdy orzeczenie powyższego zakazu wobec sprawcy takiego przestępstwa, ma charakter obligatoryjny.

Wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w M. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co uprawniało do jej rozpoznania na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Trafnie podnosi Prokurator Generalny, że z uwagi na to, iż Sąd Rejonowy w M. przypisał oskarżonemu M.M. popełnienie przestępstwa z art. 244 k.k., które polegało na niezastosowaniu się przez niego do orzeczonego - na zawsze - przez

Sąd Rejonowy w M. wyrokiem z dnia 21 stycznia 2002 roku, w sprawie o sygn. II K (...), zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, to – zgodnie z treścią art. 42 § 1a pkt 2 k.k. – miał też obowiązek orzec wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Przepis art. 42 § 1a pkt 2 k.k. wskazuje bowiem, że sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w razie skazania za przestępstwo określone w art. 244 k.k., jeżeli czyn sprawcy polegał na niezastosowaniu się do orzeczonego przez sąd zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Nieorzeczenie wspomnianego środka karnego przez Sąd Rejonowy stanowiło zatem oczywistą i rażącą obrazę wspomnianego przepisu, co implikowało konieczność uchylenia zaskarżonego orzeczenia w części dotyczącej nieorzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w M. będzie miał na względzie treść art. 42 § 1a pkt 2 k.k., który jako obligatoryjny będzie miał zastosowanie w niniejszej sprawie,

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

as